

in.ihned.cz/zahranici

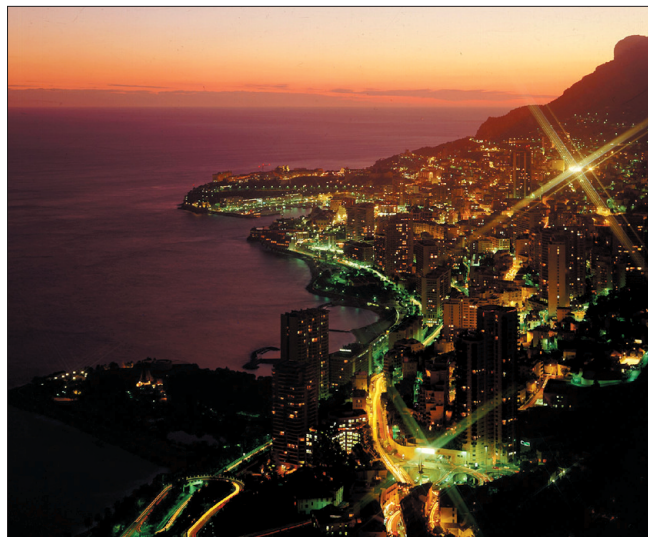
Poté skupina odchází opět za doprovodu kapely. Na první pohled vás zaujme, že držení stráže zde před monackým palácem není zdaleka tak přísné jako např. před Pražským hradem. Příslušníci pražské hradní stráže musí stát bez hnutí se strnulým výrazem po celou dobu své dvouhodinové služby. To monacká hradní stráž má režim mnohem volnější, může se hýbat, procházet, nebo se před ostrým letním sluncem schovat do své budky.

Z kraje náměstí si pak můžete vychutnat jeden z nejhezčích pohledů na město a přístav. Pak pokračujte v objevování města a vydejte se úzkými kamennými uličkami, kde na vás bude útočit spousta obchodů se suvenýry. Atmosféru minulosti však tato část přesto neztrácí.

Po chvíli dorazíte ke katedrále, která byla postavena v roce 1875 z bělostného kamene, jež jí dodává honosný vzhled. Návštěvníky láká především tím, že v interiéru je umístěn náhrobek princezny Grace.

Dál pokračujte stínem v umělých zahradách až k Oceánografickému muzeu.

Až úplně na konci skalnatého výběžku narazíte na původní pevnostní věž, z které je dnes impozantní venkovní divadlo s celkovou kapacitou 350 míst. Během letní sezóny zde lze zhlédnout mnoho výtečných představení.



Condamine

La Condamine je druhou nejstarší částí Monaka a rozkládá se kolem přístavu. V této městské části můžete zavítat na místní trh, který zde bývá pravidelně už od roku 1880. Jen o pár bloků dál projdete ulicí Princezny Karolíny, jež je vyhlášena drahými butiky, obchůdky a restauracemi, které přitahují nemálo turistů i místních. Ulicí dojdete až k přístavu, kde vás k odpočinku přímo vybízí některá z mnoha pobřežních kavárniček, odkud můžete pozorovat pohodu např. u nedalekého bazénu.

Jste-li milovníky luxusních jachet či chcete-li se pouze podívat, jak žijí boháči, projdte si celé Nábřeží Spojených států. U každé z luxusních jachet stojí nablýskané auto a na palubní terase se pije drahý sekt. Budete-li mít štěstí, narazíte třeba na některou z celebrit.

Zajímavým tipem může být hodinový výlet na lodi, odkud se vám naskytne poněkud jiný pohled na Monako, tentokrát z moře. A navíc budete moci pozorovat i podmořské dno díky speciálně upravenému prosklenému dnu lodi.

Z přístavu pak vystoupáte několik desítek metrů a ocitnete před impozantní budovou kasina, která vévodí čtvrti zvané Monte Carlo.

Monte Carlo

V roce 1878 dostal Charles Garnier, architekt, který vytvo-



FOTO: MONACO TOURISM

VELKÁ CENA MONAKA

Všichni příznivci rychlých a silných aut, krásných žen a neskonalého hýření se pravidelně sjíždějí do Monaka během května na proslulý závod vozů formule 1.

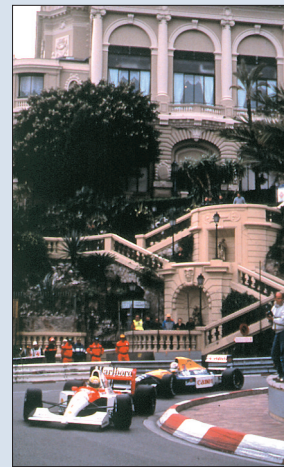
Až třístakilometrovou rychlostí se jezdci formule 1 prohánějí úzkými ulicemi, které jsou hrazeny plechovými bariérami. Je to jediná trať, která vede přímo městem a ještě tunelem a kolem přístavu.

Grand Prix se zde jezdí už od roku 1929. Po skončení historicky prvního závodu se obyvatelé Monaka mohli v časopise La Vie Automobile dočíst první reakce na tuto událost: „Trasa je výhradně složena z ostrých zatáček, stoupání a dlouhých sjezdů, které jsou zkouškou pro všechny řidiče.“

Okruh přímo ve městě byl silný, ale jedinečný nápad, který se zrodil v mysli automobilového nadšence Antonyho Noghesse. V polovině 20. let založil s několika přáteli Automobilový klub Monako. Aby byl jejich klub oficiálně uznán Mezinárodní asociací automobilových klubů, musel podle pravidel asociace uspořádat sportovní automobilovou soutěž na vlastním území. A protože byl Antony Noghes automobilovým bláznem a také mužem činu, přišel s návrhem Grand Prix přímo v ulicích království. Jeho návrh se dočkal podpory jak od tehdejší hlavy království – prince Louise II., tak od slavného závodního jezdce Louise Chirona. 14. května 1929 ve 13.30 hodin pak byla slavnostně zahájena první Velká cena Monaka. Šestnáct účastníků odstartovalo do prvního kola okruhu dlou-

hého 3180 metrů. Průměrná rychlost prvního závodu byla 80,1 km/h.

Od startu prvního závodu v roce 1929 se Velká cena Monaka jezdí nepřetržitě s výjimkou období 2. světové války v letech 1939 – 47 a začátku 50. let. Samotná trasa okruhu



se během té doby příliš neměnila. V roce 1950 došlo ke zkrácení o několik desítek metrů v zatáčce Saint Devote. K další změně došlo až o dalších dvacet let později. Trasa byla prodloužena o 135 metrů v oblasti přístavu. Díky prodloužení okruhu se snížil počet kol při závodu na 78. Dráha pak byla ještě několikrát drobně upravována, až skončila v dnešní konečné podobě s délkou 3328 metrů.

Příští v pořadí už 6. Velká cena se koná 20. – 23. května. Lístky prodává Automobilový klub Monako (více informací na www.acm.mc).